

Despre social-media cu Alina Boda

PAGINA 5

Colosseumul își va dezvălui subsolurile

După mai bine de doi ani și jumătate de muncă, îngreunată de pandemie, Colosseumul poate fi din nou vizitat. Turiștii vor avea de acum ocazia să admire subsolul cunoscutei arene – unde, în vremuri demult apuse, se adăposteau gladiatorii.

În cei aproape 500 de ani în care Colosseumul a funcționat drept arenă pentru spectacole, cei din public nu au avut voie să calce în subsolul uriașului monument. Acolo erau cuștile animalelor și camerele gladiatorilor. De acum însă, turiștii vor avea ocazia să se plimbe pe o pasarelă lungă de 160 de metri pentru a vedea unele dintre cele 15 coridoare din adâncul pământului. Lucrările de renovare au fost posibile în urma unui parteneriat public-privat. O companie italiană care produce încălțăminte de lux a oferit câteva milioane de euro pentru a curăța Colosseumul. Au fost adunate cantități uriașe de mizerie de pe zidurile arenei. În centrul arenei va fi instalată o scenă retractabilă. Astfel, vizitatorii vor putea admira monumentul chiar din locul în care gladiatorii își dădeau viața pentru a-i distra pe romani.

PAGINA 3

245 de ani de la semnarea Declarației de independență

PAGINA 6

Un exemplar al Declarației de independență aflat în Biblioteca Informația Zilei

Ce s-a șters de pe Columna lui Traian?

167 de la nașterea lui Victor Babeș

Victor Babeș s-a născut în 1854 la Viena. A fost fiul deputatului Vincențiu Babeș, originar din Banat, și al Sophiei Goldschneider, descendentă unei

influențe familiale vieneze. Victor Babeș a obținut bacalaureatul la Gimnaziul Catolic din Budapesta, după care a studiat medicina la Universitatea din Budapesta, apoi la Viena, unde și-a luat doctoratul. Activitatea lui Babeș a influențat și dezvoltarea medicinei veterinare, imprimându-i orientări noi, strâns legate de obiectivele medicinei profilactice. Astfel, a introdus vaccinarea antirabică în România, ameliorând metoda prin asocierea, în cazurile grave, cu seroterapia. Prin cercetările sale valoroase asupra antagonismelor microbiene, s-a situat printre precursorii ideilor moderne asupra antibioticilor. În anul 1893 este ales membru titular al Academiei Române. A fost membru al Academiei Române, membru corespondent al Academiei de Medicină din Paris și ofițer al Legiunii de Onoare (Franța). În colaborare cu Victor André Cornil, este autorul primului tratat de bacteriologie din lume (Bacteriile și rolul lor în anatomia și histologia patologică a bolilor infecțioase) prin care a pus bazele moderne ale acestei științe.

Se pot acorda burse de creație pentru cultura scrisă

Autoritățile administrației publice centrale și locale și instituțiile publice vor putea acorda burse de studiu, de creație, granturi de studii și călătorie pentru realizarea unor proiecte în domeniul culturii scrise, potrivit unei legi promulgate, miercuri, de președintele Klaus Iohannis.

„Autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice pot acorda, pentru realizarea unor proiecte în domeniul culturii scrise, burse de studiu, burse de creație, precum și granturi de studii și călătorie, în țară și în străinătate. Drepturile patrimoniale cu privire la opere create în cadrul bursei de creație, finanțate potrivit prezentei legi, sunt ale autorului beneficiar al bursei”, prevede actul normativ pentru modificarea art. 10 din Legea nr. 186/2003 privind susținerea și promovarea culturii scrise. De asemenea, autoritățile administrației publice centrale și locale, precum și instituțiile publice, singure sau în parteneriat cu organizații non-guvernamentale cu profil cultural sau cu firme, pot organiza programe de rezidențe de creație în domeniul culturii scrise.

Bursele de creație pot acoperi: cazarea, utilitățile pentru spațiul de cazare, precum și un onorariu, acordat lunar sau pentru întreaga perioadă a rezidenței.

Cei ce se căsătoresc în iulie, vor fi mai bogați în dragoste

PAGINA 2

Beneficiile hreanului pentru sănătatea noastră

PAGINA 4

TRADIȚII

Se spune că toți sfinții prăznuiți în această lună au puteri asupra recoltelor și le protejează, dacă sunt cinstiți cum se cuvine, sau de nu, le pot distruge. Așa explică specialiștii existența în calendarul popular a numeroase zile în care este evitat lucrul, tocmai din dorința de a nu trezi mânia divinităților, răspunzătoare de producerea grindinei sau a incendierii grânelor.

Cei ce se căsătoresc în iulie vor avea drept bogăție doar dragostea care i-a unit

Respectate din moși-strămoși, în special în mediul rural, lunii iulie îi sunt specifice o serie de tradiții, obiceiuri și superstiții. În cazul în care oamenii de la sate nu respectă interdicțiile de muncă din timpul sărbătorilor importante, fie ele laice, fie creștine, potrivit credințelor populare, există riscul ca recoltele să fie compromise, având în vedere faptul că luna iulie este consacrată secerișului.

Se spune că toți sfinții prăznuiți în această lună au puteri asupra recoltelor și le protejează, dacă sunt cinstiți cum se cuvine, sau de nu, le pot distruge. Așa explică specialiștii existența în calendarul popular a numeroase zile în care este evitat lucrul, tocmai din dorința de a nu trezi mânia divinităților, răspunzătoare de producerea grindinei sau a incendierii grânelor.

Luna iulie, a șaptea din an, este cunoscută popular și sub numele de "Cuptor", "Luna fierbințelilor" sau "Luna coacerilor", deoarece este considerată ca fiind cea mai calduroasă din an.

În primele 7 zile ale lunii coacerilor, sătenii depun o muncă intensă la câmp

Luna lui Cuptor are câte o denumire și pentru fiecare săptămână a sa: "Săptămâna secerișului", "Săptămâna Panteliilor", "Săptămâna lui Santilie" și "Săptămâna Verii".

În primele 7 zile ale lunii coacerilor, sătenii depun o muncă intensă la câmp. Este vorba despre niște zile de foc, în care țărani se dedică muncilor agricole, de la răsărit și până la apusul soarelui. Trebuie să treiere grânele și să se îngrijească de toate celelalte culturi.

Săptămâna următoare reprezintă zilele "aprigelor" surori ale Sfântului Ilie, zeițe ale soarelui ce pot trimite arșiță și pot provoca incendii.

În a treia săptămână a lui "Cuptor" credincioșii îl cinstesc pe Sfântul Ilie, responsabil de ploii însoțite de tunete și fulgere.

Cea din urma săptămână îi este

dedicată celui mai așteptat anotimp, vara.

Pe cât este de cald în luna lui "Cuptor", tot atât de frig va fi și în luna lui "Făurar"

Tradiția spune că dacă agricultorii și sătenii nu vor să piardă tot ce au agonisit cu trudă, atunci trebuie să respecte cu sfințenie zilele de sărbătoare ale lunii iulie. De aici și creionarea superstițiilor lunii lui "Cuptor" în cultura românească.

Astfel, pe la sate, umblă vorba că: pe cât este de cald în luna lui „Cuptor”, tot atât de frig va fi și în luna lui "Făurar"; cine lucrează de ziua Ana Foca în vie, razele soarelui vor dogorâ peste acesta din urmă, iar ea se va usca; pentru a ține departe bolile, oamenii trebuie să cinstească și pe Frații Cosma și Damian; cine lucrează în zile dedicate surorilor lui Santilie, va avea parte de arșiță și recolte pârjolite; cei care se vor căsători în luna lui Cuptor, vor avea ca bogăție doar sentimentele frumoase care i-au adus împreună etc.

Cele mai importante sărbători din luna lui Cuptor

Chiar dacă este o lună în care se muncește cu maximă intensitate la câmp, locuitorii satelor nu uită să ia pauze de la muncile agricole, în acele zile de sărbătoare care impun acest lucru. Luna lui Cuptor este deschisă de o serie de sărbători importante, însă acestea există pe tot cuprinsul său. În ziua întâi avem Cosmandinul sau Sfinții Cosma și Damian, respectiv sărbătoarea Ana-Foca, în Moldova fiind cunoscută ca sărbătoare a Focului.

Sfântul Voievod Ștefan cel Mare este prăznuit în data de 2 iulie, iar în 8 iulie se marchează Precupul.

Panteliile, Paliile și Pariile sunt trei divinități solare care se celebrează de la jumătatea lunii iulie. Pe 13 iulie se sărbătorește Panteliile, Paliile pe 17 iulie, iar Pariile între 20 și 22 iulie.

În perioada 16 - 18 iulie se marchează Circovii de Vară, iar în 20 iulie avem Santilie sau Sfântul Ilie. Tot în această zi pe Muntele Găina se desfășoară celebrul festival Târgul de Fete, iar apoi, în 21 iulie avem Sfântul Ilie Pălie. În data de 27 iulie, Biserica Ortodoxă îl pomenește pe Sfântul Pantelimon sau Pintilei călătorul.

Sfinții Cosma și Damian, "doftorii fără de arginți"

Prima sărbătoare a lunii este Cosmandinul, adică a Sfinților Cosma și Damian, "doftorii fără de arginți", cei care feresc oamenii de boli, dar și a Anei Foca. Sărbătoarea este respectată pentru că oamenii să fie feriți de foc, atât de pârjolul soarelui, care arde și uscă recolta, cât și de trăsnete și incendii. Țărani din satele transilvane știu despre această sărbătoare, că același care nu păzește această zi și lucrează la vie, soarele îi va dogori via cu arșiță și prin aceasta se va usca.

Tot în această zi se mai sărbătorește și frații Cosma și Damian, cunoscuți sub numele de doftorii fără de arginți. Se spune că cei doi frați umblau și tătăduiau fără să ia plată. Se ține cu

Marele Voievod Ștefan al Moldovei a fost fiul binecredincioșilor creștini Voievodul Bogdan al II-lea și Doamna Maria-Marina Oltea. Încă din copilărie a arătat o dragoste deosebită față de țară și credința strămoșească

sfințenie această sărbătoare și cine nu o respectă va fi blestemat cu boli și supărări. Se spune că atât cât e de cald în luna lui Cuptor, tot atât va fi de frig în Faur.

Sărbătoarea Ana-Foca este cunoscută în Moldova ca fiind sărbătoarea focului. Bătrânii spun că cine nu prăznuește Ana-Foca și lucrează la vie, toate grânele vor fi arse. Pe lângă foc, celebre în această zi mai sunt și tunetele.

Sfântul Voievod Ștefan, la data de 2 iulie

Voievodul Ștefan cel Mare al Moldovei (1457-1504) a fost numit de către popor „cinstit”, bun, mare și sfânt. „Bun”, pentru faptele sale de milostenie și iertarea celor greșiți; „mare”, pentru iscusința cu care a condus țara cu dreptate, întrucât prin el Dumnezeu a pedepsit pe cei lacomi și trădători; „Sfânt”, pentru luptele sale de apărare a întregii creștinătăți, cât și pentru numărul mare de biserici și mănăstiri pe care le-a zidit, zidind astfel, la mântuirea a mii, poate chiar milioane de suflete, de-a lungul veacurilor.

Marele Voievod Ștefan al Moldovei

sfetnici și multe războaie, nu și-a pierdut niciodată încrederea în Dumnezeu, ci și-a purtat crucea vieții sale cu răbdare creștinească, luptând cu dărzenie și iscusință desăvârșită împotriva dușmanilor țării și ai credinței.

De aceea, istoria mărturisește că evlaviosul Ștefan Vodă a trăit nu pentru sine, ci pentru țara și credința întregului popor. El aducea mulțumiri și laudă lui Dumnezeu, nu numai atunci când biruia, ci și atunci când era biruit, fiind, pentru mulți, un mare dascăl al pocăinței și un exemplu de fidelitate.

Pricupul – Ziua lupului, sau Sfântul Mare Mucenic Pricopie

În data de 8 iulie, Biserica Ortodoxă îl pomenește pe Sf. Mare Mucenic Procopie, cel despre care se spune în popor că "Pricupul pricopește", adică face să dea în copt semănăturile de primăvară. Procopie este cinstit pentru că veghează coacerea semănăturilor, apăra recoltele și casele de fulgere, trăsnete și grindină. Tot el are puterea de a face câmpurile să rodească, iar grindina o transformă în picături de apă înainte de a cădea pe pământ (Pricupul "arde piatra în apă"). Dacă nu-i este respectată ziua, aruncă arșiță și usucă cerealele înainte ca acestea să aibă bob în spic. Femeilor care lucrează de Procopie, lupul le va fura pruncii. O legendă povestește despre o femeie care striga că i-a luat lupul copilul, iar un glas i-a răspuns: "Nu e lupul, ci Pricupul".

În era precreștină, sărbătoarea Pricopului reprezenta celebrarea unei divinități ancestrale. Mai târziu, în creștinismul ortodox, această sărbătoare a devenit Ziua Marelui Mucenic Procopie, cu diverse denumiri în regiunile românești: Precupul, Precop sau Pricup, Precopiile, Ziua Lupului.

Mircea Eliade spunea despre sărbătorile populare că "această moștenire orientală a permis dezvoltarea unui creștinism popular care nu numai că a rezistat interminabilei teorii a istoriei, dar a avut și un întreg univers de valori religioase și artistice, ale cărui rădăcini pornesc din neolitic."

Pentru bunul mers al vieții și al treburilor, Pricopie se ține pentru ca să nimerească bine femeile la coptul pâinii, al mălaiului și al altor aluaturi, ca să nu se pripească. Locuitorii satelor știu că se muncește numai până la amiază în câmp.

Se serbează pentru bunăstarea lui cea mare, căci se crede că poartă o deosebită grijă muncitorilor de câmp. Se spune că Pricopul pricopește, adică face să dea în copt semănăturile de primăvară. Dacă acest sfânt blajin este supărat, atunci când nu este serbat cum se cuvine, el prichește grânele, adică le grăbește uscarea înainte de maturitate. De asemenea, el se serbează pentru a feri semănăturile de grindină sau piatră, căci Precupul arde, adică topește boabele de piatră în apă și, în loc de grindină, curge ploaie curată („arde piatra în apă”). El îi păzește pe oameni de foc și de opărire cu apă fiartă.

Lucreția F.

Informația Zilei

ISSN 1222-4715

Director general - D. Păcuraru

Director editor: Ilie Sălceanu

Redactor șef
suplimente - Adriana Zaharia
(Informația Zilei de Duminică
și Sănătate și Frumusețe,
Informația TV)

Redacția Satu Mare:

str. Mircea cel Bătrân nr. 15

Satu Mare, cod 440012

Telefon: 0261-767300

e-mail: redactiasm@informatia-zilei.ro

www.informatia-zilei.ro

REȚETE

Cercetările recente au scos la iveală că iuteala conținută de rădăcina de hrean are și proprietăți citostatice foarte puternice. Un studiu recent făcut la Universitatea Illinois, Statele Unite, arată că administrarea zilnică de hrean crește rezistența organismului uman la boala canceroasă, atât în ce privește prevenirea îmbolnăvirii, cât și la tratamentul bolii deja instalate.

Administrarea zilnică de hrean crește rezistența organismului la cancer

Hreanul este o rudă foarte apropiată a verzei și a conopidei, dar și a muștarului. Chiar și frunzele sale sunt comestibile. Administrarea zilnică de hrean crește rezistența organismului uman la boala canceroasă.

Din florile de hrean se pot prepara ceaiuri împotriva răcelii.

Rădăcina este foarte bogată în vitamina C și B, dar și în minerale - fier, potasiu, calciu, magneziu.

Datorită iuteții sale, hreanul este folosit și ca medicament. Este un foarte bun afrodisiac, conținând câteva substanțe care echilibrează hormonii. Hreanul are calități diuretice, digestive, antibiotice, antiseptice, vermifuge, expectorante, tonice, hipotensive, stomachice.

Hreanul este un condiment valoros, contribuind la revigorarea organismului. Datorită compoziției chimice, acțiunea sa de tonifiere este de lungă durată. De aceea, terapia cu hrean este indicată în combaterea oboselii cronice.

Cercetările recente au scos la iveală că iuteala conținută de rădăcina de hrean are și proprietăți citostatice foarte puternice. Un studiu recent făcut la Universitatea Illinois, Statele Unite, arată că administrarea zilnică de hrean crește rezistența organismului uman la boala canceroasă, atât în ce privește prevenirea îmbolnăvirii, cât și la tratamentul bolii deja instalate.

Recomandat împotriva răcelii și gripei

Hreanul este recomandat împotriva răcelii și gripei. Nasul se desfundă în scurt timp, elimină secrețiile, curățând astfel căile respiratorii. Această terapie, cu efecte imediate, ajută și la curățarea glandei oculare. Hreanul este un inamic natural al conjunctivitei. Hreanul, având calitatea de a descongiona aparatul respirator, este recomandat și în tratamentul astmului.

Specialiștii recomandă hreanul în tratamentul bronșitei cronice și în afecțiuni ale căilor respiratorii. Pentru a scăpa de necazurile create de sinuzită, se folosesc cataplasme cu hrean pe zona frunții.

Anumite substanțe pe care le conține hreanul au efecte benefice asupra circulației sângelui în zonele periferice. Consumul de hrean normalizează tensiunea arterială și previne riscul formării de cheagurilor de sânge. Substanțele sulfurate din hrean reduc riscul apariției unui infarct sau accident vascular cerebral.

În compoziția hreanului se găsesc vitamine din complexul B.

Hreanul are multe calități terapeutice, fiind utilizat și la stimularea poftei de mâncare, tratarea gastritei și echilibrarea tranzitului intestinal. Digestia lentă și gastrita hipoacidă se tratează în mod eficient cu câte două-trei linguri de hrean ras, care se consumă în timpul meselor principale. Este unul din alimentele recomandate în curele de slăbire.

Hreanul este contraindicat în caz de: gastrită, ulcer gastric, enterită acută, nefrită acută, macrolitiază urinară, hemoragii interne, hemoroizi, hipercorticism. Se recomandă, evitarea administrării de hrean, în timpul fluxului menstrual. Hreanul nu se administrează copiilor mai mici de 4 ani. Este contraindicat și în perioada alăptării, deoarece unele principii ajung în lapte. Pacienții care au suferit de infarct este bine să nu consume hrean.

Supă de mazăre a la grec

Ingrediente:

300 g mazăre verde boabe (sau o conservă de cca. 600 g), 2-3 morcovi, 1-2 pătrunjei, o gulie mică, o felie de țelină (total 4-500 g zarzavaturi), 200 g de smântână, 300 g făină, 3 ouă, 6 linguri de ulei, sare, piper, boia de ardei, delicat (de casă).

Mod de preparare:

Zarzavaturile curățate și mărunțite se pun la fiert cu cca. 3,5 l de apă. Dacă utilizați mazăre din conservă, zarzavaturile le fierbeți aproape complet, abia apoi adăugați și mazărea, însă dacă mazărea este proaspătă, puneți în supă, când zarzavaturile sunt pe jumătate fierte, apoi se adaugă sare, piper și bază pentru mâncăruri. Între timp, din 4 linguri de făină și puțin ulei preparați un răntăș slab, iar

după ce se ia de pe foc se adaugă o linguriță de boia. Din făina rămasă, cu puțină sare, cele 3 ouă și puțină apă rece se prepară un aluat de consistența dorită pentru găluște sau zdrențe, după gust. Când toate ingredientele sunt aproape fierte și supa se află în clocot se mărunțesc în ea găluștele, sau dacă ați făcut aluat subțire se toarnă încet zdrențele. Se adaugă răntășul, smântâna frecată în prealabil cu câteva linguri de supă fierbinte, se mai condimentează după gust și se mai fierbe 2-3 minute. Se servește caldă, eventual cu un pic de oțet, ornat cu pătrunjel verde, ardei roșu, o feliuță de lămâie sau eventual ardei iute.

Piept de pui umplut cu ciuperci

Ingrediente:

2 bucăți piept de pui dezosat (4 jumătăți), 200 g ciuperci champignon, o ceapă de mărime medie, 3 ouă, 4-5 linguri de ulei, 50g de cașcaval răzuit, sau 4 felii subțiri de cașcaval, sare, piper.

Mod de preparare:

Cu un cuțit bine ascuțit bucățile de piept se crestează pentru a putea fi umplute. Se condimentează după gust, și exteriorul, și interiorul. Se lasă la frigider circa 2-3 ore. Ceapa tăiată foarte mărunt se călește în ulei, se adaugă ciupercile curățate și tăiate bucăți mici, iar când totul

s-a călit, se adaugă 2 ouă bătute bine și condimentele, apoi totul se mai călește până când ouăle se întăresc. Se ia de pe foc și se lasă să se răcească. Se strecoară ulei și se amestecă bine cu un ou crud. Acest amestec se împarte în 4 și se umple fiecare bucată de piept. Se prinde cu scobitoare, ca niște pernițe, se așează pe tavă și se dă la cuptor, la foc mare, spre mediu, la început acoperit cu o folie de aluminiu, apoi descoperit și se lasă așa până când carnea se rumenește. Apoi se presară cu cașcavalul răzuit, sau se așează feliile de cașcaval și se mai lasă la cuptor până când cașcavalul se topește. Se servește cald cu pireu de cartofi ori cu garnitură asortată, sau rece, ca aperitiv.

Tort de zmeură

Ingrediente:

3 ouă, 3 linguri de făină, 3 linguri de zahăr, 1 plic de zahăr vanilat, 5 g praf de copt, 400 g lapte dulce, alte 4 linguri de zahăr, o bucină de zmeură, căpșuni sau de vanilie, o ceașcă de zmeură (se pot folosi și fructe congelate), o gelatină și 300 g de sirop de zmeură, sau eventual de fructe de pădure.

Mod de preparare:

Albușurile de ouă se despart de gălbenuș. Gălbenușurile se amestecă cu cele 3 linguri de zahăr și cu zahărul vanilat. Albușurile se bat spumă tare și se adaugă gălbenușurile, apoi treptat făina și praful de copt, amestecând fin. Tava specială pentru tortul cu fructe se unge cu unt și se presară cu făină. Se toarnă compoziția de pișcot în această formă, se dă la cup-

torul preîncălzit și se coace timp de 15 minute, fără să se dechidă ușa cuptorului. După 15 minute se încearcă cu o scobitoare, iar dacă aluatul se lipește, se mai lasă 5 minute să se coacă. Se scoate din formă abia după ce blatul se răcește. Se prepară budinca după instrucțiunile de pe ambalaj, însă cu doar 400 g de lapte, iar budinca fierbinte se toarnă uniform peste blatul de pișcot. Se așează fructele, se amestecă bine gelatina cu sucul de fructe, iar după ce s-a dizolvat se pune la fiert până da primul clocot. Se toarnă peste fructe și se lasă 2-3 ore la frigider. Se poate orna cu frișcă, sau cu frunzulițe de mentă. Pentru un aspect cât mai plăcut se pot folosi și alte fructe la ornat.

Lichior de cafea cu migdale

Ingrediente:

300 ml de apă, 4 linguri (pline cu vârf) de cafea naturală, proaspăt măcinată, 180 g de zahăr brun (sau alb), 100 g de migdale neprăjite, 300 ml de rom brun sau alb sau, ori votcă 40% (sau eventual whiskey), dar băuturile spirtoase se pot și combina.

Mod de preparare:

Migdalele se macină sau se mărunțesc și se lasă să stea câteva zile în băutura din care vom prepara lichiorul. Se pune apă la fiert, iar în momentul în care dă în clocot, se adaugă cafeaua, dar se pot prepara și 300 ml de cafea cât mai tare la presou. Se toarnă zahărul și se amestecă bine. Dacă se face cafeaua la ibric, se dă

foful la minim și se lasă la fiert circa 10-12 minute, cu capac. Se lasă apoi la răcit și se strecoară de mai multe ori printr-o sită fină. La final, se amestecă cafeaua cu romul sau votca strecurată în prealabil și aceasta de bucățile de migdale, se amestecă bine și se toarnă într-o sticlă de circa 750 ml, care se închide etanș. Înainte de a fi servit, se agită bine sticlă. Se păstrează la frigider și se servește rece, cu cuburi de gheață.

În cantități mici se poate adăuga la însiroarea blaturilor, pișcoturilor, pentru a da un plus de aromă cremelor cu cafea. Se poate folosi și la prepararea unor cocktailuri fine.

“Hai să aducem schimbarea, odată cu copiii noștri: să creștem OAMENI. Un buna ziua, un mulțumesc, un vă rog, îi vă ajuta enorm în viață. Poate mai mult decât inteligența”

INTERVIU

Alina Boda: “Îmi doresc o lume în care oamenii să fie respectuoși”

Pagina din acest număr al Suplimentului Informația de Duminică ne dorim să fie despre ambiție, eleganță și perseverență.

În cele ce urmează, vă propunem un interviu cu o fată ambițioasă, care evoluează zilnic, încrezătoare, care este suficient de puternică pentru a depăși orice standard impus de către tot ceea ce înseamnă “rețelele sociale” și care știe cum să se bucure de viață. Alina Boda, o tânără cu viitor strălucit în față din Cluj Napoca, a acceptat să ne vorbească puțin despre felul în care i s-a schimbat viața din momentul în care a ales să pășască pe drumul “social-media”.

- Pentru începutul discuției noastre, aș dori să îți adresez una dintre cele mai dificile întrebări pe care le poate primi cineva: cine este omul Alina Boda? Cum te-ai descrie, astfel încât cititorii noștri să te cunoască mai bine?

- Cred că unul dintre aspectele care m-au dezvoltat cel mai mult au fost problemele sau greutățile. Așa am ajuns să fiu un om spiritual și să îmi dau seama că sunt un om normal, un suflet care încearcă să aibă o experiență cât mai plăcută în forma în care sunt acum, pe Pământ. Sunt o femeie independentă, curajoasă și mereu merg înainte, cu încredere că toate schimbările sunt doar înspre binele meu suprem. Îmi plac oamenii muncitori, serioși și determinați. Cred că așa sunt și eu, ori cel puțin aspir la asta.

- Cum anume decurge o zi din viața ta? Care sunt acele elemente care nu lipsesc din rutina ta de dimineață? De ce îți este cel mai dor?

- Vă invit să îmi urmăriți Daily Vlog-urile pe platforma TikTok, haha. Mă găsiți cu numele @thatalinaboda. Daily Vlog se referă exact la ce faci zi de zi, înregistrat sub forma de video. Nici o zi nu seamănă cu cealaltă. Luni e posibil să mă trezesc dimineața la 4 pentru zbor, iar miercuri să ajung acasă la 3 dimineața de la zbor. Cel mai probabil în weekend zbor, iar în timpul săptămânii merg la sală, ședințe foto, salon ori mă relaxez acasă. Mai rar cu relaxatul. Sunt tot timpul ocupată. Mi-e dor să ajung acasă, la părinți.

- Cine te urmărește pe platformele de socializare, poate observa cât ești de dedicată atunci când vine vorba despre crearea de conținut pentru admiratorii tăi. Povestește-ne puțin despre parcursul tău în social-media, ce anume te-a determinat să urmezi acest drum și ce anume presupune să te dedici acestei meserii?

- Am început din liceu cu pozele, că orice fată. Făceam poze peste poze și le postam pe Facebook. La un moment dat, prin facultate, aveam peste 50000 oameni care mă urmăreau, peste limita de 5000 prieteni de pe Facebook. Primeam tot soiul de întrebări și am zis să îmi iau inima în dinți și să îmi mut activitatea pe blog. Nu a fost un succes răsunător, însă am fost perseverență și am ajuns să am colaborări în câțiva ani și să îmi

Cu un loc de muncă solicitant și numeroase proiecte în derulare, Alina se consideră o persoană disciplinată, conștientă de capacitățile sale

deschid o firmă pentru a putea factura. Plătesc impozite și tot ce trebuie pentru a fi în legalitate. Eu cred că în 2021 poate fi considerată o meserie, însă încă sunt mulți oameni care nu o înțeleg. Și e normal, oarecum. Nici eu nu știu exact ce face un jurnalist, însă diferența este că eu cred că își merita onorariul.

Să te dedici presupune să renunți la timpul tău liber și să faci tot ce trebuie pentru a ține oamenii interesați și la curent cu tot ce e nou și tot ce e mai bun, testat de tine. Iar dacă mai pui un job full time ca însoțitor de zbor, în cazul meu ești mereu ocupat. Dar îmi place. Sunt recunoscătoare că ambele joburi sunt ceea ce îmi doresc. Nu mă imaginez făcând altceva.

- Ai întâmpinat momente mai dificile? Sau momente când ai fost pe punctul de a renunța la

platformele de socializare? Ce anume te-a îndemnat să continui? Sau dacă ai avut ceva de învățat de pe urma acestor experiențe?

- Da, au fost câteva momente dificile. Nu credeam că există oameni care să îți vor răul chiar dacă nu te cunosc personal, dar am fost surprinsă. Am învățat din experiențele astea că nimic nu e personal. Sunt oameni care suferă, tot ce își doresc este iubire, acceptare. Eu îmi văd de viață, dorm bine, sunt fericită știind că nu am făcut niciodată rău nimănui intenționat și am iertat persoanele care mi-au făcut rău mie. Pentru liniștea mea. Mi-am dorit să renunț pentru că mă simțeam “outsider” acum câțiva ani. Persoanele din online au tendința, după puțină celebritate, să uite cine sunt. Adică oameni normali. Simțeam că e o lume a falselor aparente, însă am creat un spațiu unde

eu sunt eu, fără să mă prefac a fi altcineva, îmi arăt viața normală pe care o duc. Nu îmi doresc să aparțin unei anume pătri sociale, nu o să-mi iau niciodată lucruri pe care nu mi le permit doar de dragul aparențelor.

- Dacă te-ai întâlni cu tine, cea de acum 10 ani, ce anume ți-ai spune? Ai avea ceva să îți reproșezi?

- Alina de acum 10 ani avea 20 ani. Aș lua-o în brațe, pentru că era emotivă și sensibilă. I-aș spune să își urmeze sufletul, totul va fi bine la un moment dat. Alina de atunci era debusolată în toate aspectele vieții. Își va găsi sufletul pereche și va face exact ceea ce îi place. Mi-ar fi plăcut să se așeze toate mai repede, sunt Berbec, iar răbdarea nu a fost punctul meu forte când eram mai tânără, acum învăț să am răbdare și că totul se așează la momentul potrivit.

- Tot mai mulți tineri doresc să urmeze drumul „social-media”. Care sunt sfaturile pe care orice persoană ar trebui să le urmeze înainte de a începe să posteze pe internet?

- Să urmeze aceasta cale doar dacă sunt pasionați, să nu facă lucrurile doar pentru că e cool sau că au auzit că se câștigă bine. Orice job își aleg, sfatul meu este să aleagă domeniile de care sunt pasionați. Nu e nimic mai rău decât un job la care mergi cu sila.

- Încrederea în sine, un subiect atât de important, căruia trebuie să îi acordăm o atenție deosebită. Care este părerea ta cu privire la acest aspect? Ce anume ar trebui să facem pentru a avea mai multă încredere în noi? Pentru a ne simți mai bine în pielea noastră?

- Cred că în primul și în primul rând trebuie să ne cunoaștem cât mai bine. Eu am citit și citec cărți care mă ajută să mă dezvolt și să mă cunosc pe toate planurile și asta m-a ajutat mult să am încredere în mine și în potențialul meu. Un lucru foarte important: mereu va fi cineva mai frumos, mai bogat, mai determinat și mai carismatic. Totul ține de tine și de cum vezi lucrurile. Eu mereu văd lucrurile în favoarea mea și încerc să fiu cât se poate de disciplinată și de conștientă de capacitățile mele. Dacă nu îmi place un lucru fizic la mine, voi face tot ce îmi stă în putință să îl îmbunătățesc. Am o operație la nas, am slăbit cu ambiție 7 kg, acum merg de 4/5 ori pe săptămână la sală pentru că îmi doresc să fiu tonifiată și merg la salon pentru a avea grijă de aspectul meu. Așadar, ce să facem? Să citim, să fim cât se poate de conștienți de potențialul nostru, să nu ne luăm după ce zic alții și să îmbunătățim și aspectul fizic cu exact ceea ce ne dorim pentru a ne simți bine. E dreptul fiecăruia.

- Cum ai gestionat situația la citirea unor păreri/comentarii mai negative? Ai fost mai afectată la început iar pe parcurs ai învățat să nu le pui la suflet atât de ușor?

La început e șocant să vezi câte persoane își varsă frustrările online, în spatele unui telefon sau a unui laptop. Dar, repet, niciodată, la baza situației nu va fi ceva personal. Când cineva îmi scrie vreo jignire sub forma unei “îngrijorări” deja știu că acolo zace ceva adânc în persoana respectivă. Când ești bine cu tine, nu arunci cu noroi în ceilalți. Le dau block și trec peste.

- În final, care este mesajul pentru următorii tăi, dar și pentru cititorii noștri?

- Pentru că lucrez în domeniul aviației și lucrez cu oamenii, îndrăznesc să le spun așa: îmi doresc o lume în care oamenii să fie respectuoși, să aibă bunul simț, să ajute și să nu mai arunce cu noroi. Hai să fim noi schimbarea. Hai să aducem schimbarea, odată cu copiii noștri: să creștem OAMENI. Un “bună ziua”, un “mulțumesc”, un “vă rog”, îi va ajuta enorm în viață. Poate mai mult decât inteligența.

A consemnat Daniela C.

EVENIMENT

56 au fost semnatarii acestui document care a ajuns actul de naștere al Statelor Unite ale Americii. Este de remarcat că toți semnatarii erau oameni educați și avuți (printre ei se găseau 24 de juriști și avocați, 11 erau comercianți, iar 9 erau fermieri și deținători de plantații), absolut toți fiind cetățeni britanici. Când au afirmat solemn că „jurau cu viața, averea și onoarea lor”, erau pe deplin conștienți că riscuau arestarea, confiscarea totală a averii și executarea prin spânzurătoare pentru acele acte considerate de coroana britanică drept acte de trădare.

245 de ani de când Statele Unite ale Americii au adoptat Declarația de Independență

Ziua Națională a SUA marchează adoptarea Declarației de independență, ratificată de Congres în 4 iulie 1776, prin care cele treisprezece colonii ale Marii Britanii din America de Nord s-au declarat independente față de Regatul Unit al Marii Britanii.

Declarația de independență a Statelor Unite ale Americii este un document prin care cele treisprezece colonii ale Marii Britanii din America de Nord s-au declarat independente de Regatul Unit al Marii Britanii explicând totodată clar motivul pentru care au făcut-o.

Documentul a fost ratificat de Congresul Continental în ziua de 4 iulie 1776. Originalul semnat olograf de delegații Congresului se găsește expus permanent în clădirea Arhivelor Naționale (National Archives) din capitala Statelor Unite, Washington, D.C.

Conflictul dintre Marea Britanie și cele treisprezece colonii americane

De-a lungul decadelor 1750 și 1760, relațiile dintre Regatul Marii Britanii și cele treisprezece din coloniile sale în America de Nord au devenit din ce în ce mai tensionate, până când, în ziua de 19 aprilie 1775, precedând cu peste un an Declarația de independență, războiul a izbucnit cu adevărat prin confruntarea militară cunoscută sub numele de Bătăliile de la Lexington și Concord (conform, Battles of Lexington and Concord).

Aceste bătălii, care au fost de fapt conflicte armate multiple la diferite scale, s-au desfășurat în aceeași zi, de 19 aprilie, în apropiere de Boston, cuprinzând o suprafață delimitată de localitățile Lexington, Concord, Lincoln, Menotomy (Arlington) și Cambridge, toate din același comitat, Middlesex County, Province of Massachusetts Bay. Aceste confruntări militare, ale căror efective participante de ambele părți au putut fi doar estimate, au produs următoarele victime exact numărate: 73 de morți, 26 de dispăruți și 174 de răniți de partea britanică, respectiv 50 de morți, 5 dispăruți și 39 de răniți de partea americană. Simultan, aceste bătălii multiple sunt considerate de către toți istoricii ca fiind începerea efectivă a Războiului Revoluționar American (1775 - 1783).

Deși inițial fusese prea puțină dorință de independență de partea americană și mult mai mult o puternică convingere că „jugul colonial” va fi „îmbunătățit”, dacă americanii vor arăta că sunt gata să lupte pe viață și pe moarte, totuși în doar câteva luni, se va manifesta o creștere exponențială a dorinței de a scăpa pentru întotdeauna de „tutela” Marii Britanii și, în același timp, o puternică manifestare a sentimentului de patriotism național.

Cel puțin două documente pot fi menționate aici de a fi contribuit decisiv la transformarea unor colonii de agricultori, meșteșugari și comercianți, care au avut prea puține legături puternice între ele, într-o viitoare națiune, având o clară conștiință colectivă și o dorință intensă de a fi independentă.

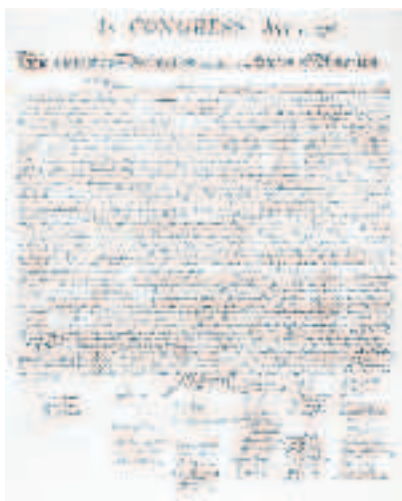
Primul este actul britanic puternic restrictiv, perceput de coloniști ca un act de opresiune, cunoscut sub numele de Intolerable Acts și care aproape a sugrumat auto-guvernarea coloniilor

Pictură faimoasă a lui John Trumbull, adesea identificată ca o reprezentare a semnării Declarației, dar arată, de fapt, comitetul de redactare care prezintă lucrările sale Congresului

Statuia este un cadou al Franței făcut Statelor Unite ale Americii cu ocazia aniversării a 110 de ani de la câștigarea independenței Statelor Unite și inaugurată de președintele Grover Cleveland la 28 octombrie 1886

Data semnării Declarației de Independență, 4 iulie, devine zi națională a SUA începând cu anul 1941, în timpul președinției lui Roosevelt

americane ale Angliei. Cel de-al doilea este minunatul pamflet al lui Thomas Paine, intitulat Common Sense, publicat în ziua de 10 ianuarie 1776, care a avut un puternic rol de galvanizare a minților, sufletelor și mândriei coloniștilor, dându-le tuturor impulsul esențial de a trece de la cântărirea pragmatică a șanselor și a avantajelor și/sau dezavantajelor la radicala

Tratatul de la Versailles din 1783, care confirmă în mod oficial independența statului american, reprezintă prima concesie făcută de către britanici față de colonii

atitudine exprimată hiper-sintetic de Patrick Henry, „Give me Liberty or give me Death”, „Dați-mi Libertate(a) sau dați-mi Moarte(a)”.

Textul Declarației

Prima frază a Declarației afirmă ca o chestiune de lege naturală abilitatea unui popor de a-și asuma independența

politică și recunoaște că motivele unei asemenea independențe trebuie să fie rezonabile și, prin urmare, explicabile, de aceea trebuiau să fie explicate.

Următoarea secțiune, faimosul preambul, include ideile și idealurile care au stat la baza Declarației. Este de asemenea o afirmație a ceea ce este cunoscut ca „dreptul la revoluție”:

« Noi considerăm aceste adevăruri evidente, că toți oamenii sunt egali, că ei sunt înzestrați de Creator cu anumite Drepturi inalienabile, că printre acestea sunt Viața, Libertatea și căutarea aceste Fericiri. Că, pentru a asigura aceste drepturi, Guverne sunt instituite printre oameni, izvorând puterile lor doar din consimțământul celor guvernați, Că atunci când orice Formă de Guvernare devine distructivă acestor scopuri, este dreptul poporului de a o modifica sau elimina, și să instituie nouă Guvernare, stabilindu-i fundația pe astfel de principii și organizându-i puterile în asemenea formă, încât să le pară lor cel mai probabil să producă Siguranță și Fericire. »

Libertatea, ca statuie și simbol

Statuia Libertății se află pe mica insulă Liberty din portul orașului New York, la mică distanță de insula Ellis - punctul de sosire a mai mult de 12 milioane oameni în Statele Unite, și este un simbol de bun venit pentru toată lumea, americani, vizitatori și imigranți.

Miss Liberty, oferită americanilor de poporul francez la 4 iulie 1884, a fost inaugurată la 28 octombrie 1886, iar președintele de atunci, Grover Cleveland, a acceptat statuia în numele poporului american rostind cuvintele: „Nu vom uita niciodată că libertatea și-a făcut casa aici și nu vom neglija altarul său”.

În 1924, Statuia Libertății a fost decretată monument național, iar în 1984, parte a Patrimoniului Umanității listat de UNESCO pentru declarația de libertate, pace, drepturi ale omului și democrație pe care o face această capodoperă a spiritului uman.

Cu o înălțime de 45,3 metri și o greutate de 225 de tone, statuia a fost lucrată în Franța de sculptorul Frédéric Auguste Bartholdi (1834-1904), cu ajutorul tehnic al lui Alexandre Gustave Eiffel.

Transportată pe mare, în 350 de fragmente, Statuia Libertății a fost asamblată în patru luni, pe o insulă din portul New York, și montată pe un pedestal, împreună cu care măsoară 93 de metri, de la sol până la vârful torței.

Pe pedestalul statuii a fost inscripționată o poezie, compusă de Emma Lazarus, al cărei mesaj este libertatea. Pe coroană se află 25 de ferestre, simboluri ale mineralelor naturale ale pământului, și șapte raze care semnifică cele șapte mări și continente ale lumii.

Torța din mâna dreaptă simbolizează libertatea care luminează lumea, iar lanțul prăbușit la picioarele monumentului înseamnă eliberarea din sclavie. Pe tăblița din mâinile statuii scrie, cu cifre romane, 4 iulie 1776, ziua adoptării Declarației de Independență.

Cel mai iubit simbol al libertății

Declarația de Independență a servit însă și unui alt scop: ideile sale au inspirat un sprijin de masă în favoarea cauzei americane, însușind oamenilor sentimentul propriei valori și determinându-i să lupte pentru libertate personală, autoguvernare și un loc

demn în societate.

Idealurile de libertate individuală cuprinse în Declarație fuseseră deja exprimate de-a lungul timpului de mari gânditori, de la Aristotel și John Lock la Sfântul Thomas D'Aquino.

Thomas Jefferson, autorul proiectului Declarației, a rezumat însă această filosofie și a expus-o drept o listă de plângeri la adresa Regatului Marii Britanii, aflat la acea vreme sub conducerea regelui George al II-lea, pentru a justifica astfel ruperea legăturilor între colonii și patria-mamă. Prima cauză de nemulțumire erau taxele prea mari plătite regatului britanic, numite „taxe fără reprezentare”, pentru că membrii coloniilor nu aveau drept de reprezentare în Parlamentul britanic.

Pentru a controla o eventuală rebeliune a coloniilor, regele George al II-lea a trimis trupe pe pământul american, iar coloniștii s-au mobilizat, bătălia de la Concorde din 19 aprilie 1775 marcând începutul neoficial al Războiului de Independență.

Pe 7 iunie 1776 s-a auzit cea mai clară chemare la independență, prin rezoluția citită de Richard Henry Lee în cadrul Congresului Continental desfășurat în Pennsylvania State House:

„Aceste Colonii Unite sunt, și trebuie să fie, state libere și independente, ele sunt absolvite de orice pretenții ale Coroanei britanice, iar toate legăturile politice între colonii și Marea Britanie sunt, și trebuie să fie, complet anulate”.

Comitetul celor Cinci, format din Thomas Jefferson, John Adams, Roger Sherman, Benjamin Franklin și Robert R. Livingston, a fost însărcinat cu realizarea unui proiect de declarație care să prezinte lumii procesul de independență a coloniilor. După amendamente și discuții, în după-amiaza zilei de 4 iulie, Declarația de Independență a fost adoptată oficial. Din cele 13 colonii, nouă au votat pentru, două au votat împotriva (Pennsylvania și Carolina de Sud), iar două s-au abținut (Delaware și New York).

După nenumărate peregrinări, originalul Declarației de Independență este expus astăzi, alături de Constituție și de „Bill of Rights”, în Clădirea Arhivelor Naționale din Washington D.C., documentul fiind păstrat în cele mai bune condiții, după ce în secolul XIX fusese grav deteriorat din cauza proastei conservări tehnice.

În anul 1987, Arhivele Naționale au instalat un sistem computerizat în valoare de trei milioane de dolari pentru monitorizarea condițiilor de păstrare a celor trei documente.

Benzele și stelele de pe Drapelul SUA își au originea într-o rezoluție a Comitetului de Marină din cadrul celui de-al doilea Congres Continental de la Philadelphia, adoptată la 14 iunie 1777.

Textul prevedea ca Drapelul Statelor Unite să fie compus din 13 benzi, 7 în roșu și 6 în alb, care semnificau cele foste 13 colonii ale Marii Britanii care s-au răscolit împotriva sa, iar Uniunea era reprezentată de 13 stele, pe fond albastru, simbolul unei noi constelații, rezoluția privitoare la Drapelul SUA fiind publicată la 2 septembrie 1777.

Astăzi, pe drapelul american, pe lângă cele 13 benzi orizontale roșii și albe, sunt figurate, într-un dreptunghi albastru închis, 50 de pentagoane stelate care semnifică cele 50 de state americane. Datorită simbolismului său, zona albastră cu cele 50 de stele este numită „the Stars and Stripes” sau „Old Glory”.

Vlad Țepeș este un personaj faimos în toată lumea, a fost faimos și în vremurile sale. Unii îl cunosc drept un mare erou al creștinătății care a luptat cu trupele sultanului, alții, cei mai mulți, îl cunosc drept un despot sângeros pasionat de trasul în țepă. Ba mai mult amatorii de senzațional au auzit de voievodul ajuns vampir din cauza păcatelor sale prea grele și a poftii nestăvilite de sânge. Puțin se știe însă despre Vlad în anii tinereții. Unde s-a născut, unde a crescut și de unde a deprins arta războiului? Sunt întrebări pe care specialiștii se străduie să le găsească un răspuns. Este însă o perioadă lacunară din viața faimosului prinț valah.

DOMNITORI

Katharina, femeia care a topit inima de gheață a voievodului Vlad Țepeș

Conform legendei moderne, Vlad Țepeș s-a născut la Sighișoara în Voievodatul Transilvaniei, fiind fiul lui Vlad Dracul și al unei nobile transilvănene. De fapt, locul exact al nașterii nu se cunoaște.

În timpul domniei sale, Țara Românească și-a obținut temporar independența față de Imperiul Otoman. Vlad Țepeș a devenit vestit prin severitatea sa și pentru că obișnuia să își tragă inamicii în țepă. Din cauza conflictelor cu negustorii brașoveni, aceștia l-au caracterizat, propagandistic, ca pe un principe cu metode de o cruzime demonică.

În 1453, resturile Imperiului Bizantin sunt cucerite de otomani, care obțineau astfel controlul asupra Constantinopolului (actualul Istanbul) și amenințau Europa. Imperiul Otoman ajunge să stăpânească mare parte din Balcani (teritoriile statelor actuale Serbia, parțial Ungaria, parțial România, Bulgaria, Albania și Grecia), extinderea spre occident oprindu-se la porțile Vienei, al cărei asediu eșuează. În acest context istoric, Vlad Țepeș a luptat pentru a-și apăra domnia și țara, folosind împotriva inamicilor metodele de disuasiune specifice epocii, din care făceau parte și execuțiile și supliciile cu caracter exemplar și de intimidare.

Originea poreclei "Dracula"

Tatăl său, Vlad Dracul, fusese primit în Ordinul Dragonului. Ordinul, care poate fi comparat cu cel al Cavalerilor de Malta sau cu cel al Cavalerilor Teutoni, era o societate militaro-religioasă, ale cărei baze fuseseră puse în 1387 de Sigismund de Luxemburg, rege al Ungariei (mai târziu împărat al Sfântului Imperiu Roman) și de cea de-a doua soție a sa, Barbara Cillei.

Simbolul Ordinului era un dragon, iar scopul era apărarea creștinismului și cruciada contra turcilor otomani. Datorită apartenenței sale la Ordinul Dragonului, tatăl lui Vlad Țepeș era supranumit Dracul, după numele latin al Ordinului Dragonului (Draco).

Vlad al II-lea a fost primit în Ordinul Dragonului la Nürnberg, în 1431, de către Sigismund de Luxemburg. În 1436, numele lui va fi însă șters de pe lista cavalerilor acestui ordin, deoarece în anul 1432, la numai un an de la înnobilitare, contrar statutului creștin al Ordinului care avea ca scop protejarea creștinătății de păgâni, în speță de amenințarea otomană, Vlad al II-lea Dracul i-a condus personal pe turcii care au asediat și incendiat Cetatea Severinului, fiind ucși toți cavalerii teutoni din cetate, care luptau împotriva pericolului otoman.

Tot în 1432 în fruntea aceluiași turci, folosindu-se prin viclenie de titlul de cavaler al Ordinului, Vlad al II-lea Dracul a ordonat deschiderea porților Cetății Caransebeșului care, ascultând porunca, a fost incendiată și jefuită de aceiași turci conduși de Vlad al II-lea Dracul, jaf și pustiire

Vlad Țepeș, s-a îndrăgostit iremediabil de o fată de 17 ani pe care n-a putut să o uite pentru restul zilelor sale. A fost pe punctul de a incendia Brașovul în clipa în care a auzit că fata a fost bătută

care se va întinde în întregul sud al Transilvaniei, turcii retrăgându-se cu prăzi și robi nenumărați la sud de Dunăre.

Porecla Țepeș i s-a atribuit lui Vlad al III-lea în urma execuțiilor frecvente prin tragere în țepă pe care le ordona. Chiar turcii îl denumeau Kazıklı Bey, (Prințul Țepeș).

Acest nume a fost menționat pentru prima oară într-o cronică valahă din 1550 și s-a păstrat în istoria românilor.

Întâlnirea care și-a pus amprenta asupra lui Vlad Țepeș

Se spune că ajunul Crăciunului din anul 1455 a fost unul memorabil pentru Țepeș. Un mare cuceritor, domnitorul, în vârstă de 24 de ani la acea vreme, s-a îndrăgostit pe loc. Două coșite blonde și doi ochi albaștri i-au venit de hac. Numele fetei care i-a furat inima era Katharina. Avea doar 17 ani și se chinuia să tragă o sanie grea, plină de provizii pentru soldați, în cetatea Brașovului.

În momentul în care l-a cucerit pe Vlad Țepeș, Katharina, o săsoaică extrem de frumoasă, era însoțită de mai multe fete. Nu se gândea niciuna la cuceriri, ci se chinuiau toate să tragă sania grea cu provizii pentru soldați. Văzând scena, domnitorul le-a oferit ajutorul.

„Când a văzut-o sus, la bastion, Vlad Dracula, care tocmai se afla atunci acolo cu ofițerii săi, a sărit s-o ajute. Spre uimirea tuturor.

Deși era speriată din cauza grozăviilor pe care le auzise despre celebrul principe, fata a fost impresionată de gestul său. Adevărul a fost că Vlad, la vederea frumoasei tinere cu ochii ei mari și albaștri și cozi aurii, foarte lungi și bogate, a fost lovit de o dragoste atât de năpraznică încât nu a mai luat în considerare sfaturile apropiaților săi care îl avertizau despre implicațiile și

spune că a întreat-o de ce umblă așa târziu pe stradă, iar ea a rupt-o la fugă pe gang.

Țepeș a prins-o și a dat s-o sărute, moment în care a intervenit un preot ieșit să vadă cine face gălăgie. În întunerice, preotul n-a văzut chipul lui Țepeș și a sărit s-o scape pe Katharina din mâinile bărbatului care o ataca. Se pare că Țepeș l-a rănit atunci pe preot cu sabia.

A vrut să pârjolească Cetatea Brașovului pentru ea, când a auzit ce a pătimit din cauza legăturii amoroase cu el. Frumoasa Katharina avea să plătească pentru relația ei cu Vlad Țepeș, pe care a păstrat-o timp de două decenii, până la moartea lui.

La 2 aprilie 1459, supărat pe taxele mari impuse de sașii din Brașov și de intrigile capilor cetății, Vlad Țepeș a distrus toate recoltele de grâne din Țara Bârsei. A poruncit să fie prinși sute de târgoveți și negustori care veneau cu marfă în cetate, pe care i-a dus lângă mahalaua orașului, în zona Bartolomeului de astăzi, și i-a tras în țepă.

Nevestele negustorilor din cetate au atacat casa în care se afla fata, au bătut-o, i-au tăiat părul și au dus-o la Stălpul Infamiei din Piața Sfântului. Ea era însărcinată cu cel de-al doilea copil pe care i l-a făcut lui Țepeș. Furia lui a fost grozavă când a auzit că iubita lui a fost lovită și umilită la stălpul infamiei.

A amenințat că va da foc Brașovului, dar, până la urmă, a reușit să o elibereze prin negociere. I-a cruțat pe negustorii sași pe care urma să îi execute în Bartolomeu.

Legende spun că Vlad Țepeș ar fi recuperat una dintre coșitele Katarinei, pe care a păstrat-o până la moarte, pe o pernuță, într-un dulap. Pentru această coșită adorată și-ar fi lovit chiar și nevasta, după ce aceasta ar fi descoperit-o ascunsă. A făcut două încercări de a se căsători cu ea, Katarina a fost singura femeie pentru care Vlad Țepeș a vrut să divorțeze. A mers până la Papa Pius II pentru a cere anularea căsătoriei sale cu Anastasia Holzanska, nepoata reginei Poloniei, dar nu a primit aprobare.

Mai târziu, după ce soția lui de la acea vreme s-a sinucis, în 1462, pentru a nu ajunge pe mâna turcilor, Vlad Țepeș a vrut să se căsătorească, în sfârșit, cu iubita lui, Katarina. Dar așa ceva nu s-a întâmplat.

Pe 26 noiembrie în acel an, a fost arestat în Munții Piatra Craiului, în apropiere de Castelul Bran. Conform istoricilor, Vlad Țepeș a fost arestat de Matei Corvin, rege al Ungariei și principe al Transilvaniei, pentru a-l proteja de sașii care voiau să-l omoare, nemulțumiți de relația acestuia cu Katharina Siegel. Deși nu s-au căsătorit niciodată, Vlad Țepeș și Katharina au avut cinci copii: Vladislav (1456), Catherina (1459), Christian (1461), Hanna (1463) și Sigismund (1468). Domnitorul s-a îngrijit de toți urmașii săi, lăsându-le moștenire pământuri și case.

După 14 ani de detenție, întorcându-se în Țara Românească, Vlad Țepeș a fost numit din nou domnitor al statului. Domnia sa a fost una de scurtă durată, el fiind asasinat, pe 14 decembrie 1476. A

fost decapitat și capul a fost trimis sultanului turc, care l-a așezat într-o țepă. Moartea lui a însemnat sfârșitul vieții și pentru Katharina.

Ajunsă la vârsta de 39 de ani, ea s-a întors la mănăstirea unde copilarise. Legenda spune că nu a mai vorbit niciodată și că a murit de inimă rea, deși anul în care a decedat nu este cunoscut. Se pare, însă, că a mai trăit doar doi ani după moartea domnitorului. Ar fi vrut să se sinucidă, dar a împiedicat-o credința.

Ultima domnie a lui Țepeș și sfârșitul vieții

În iarna anului 1436, Vlad Dracul a devenit domn al Țării Românești și s-a stabilit la Curtea domnească din Târgoviște. Vlad Drăculea și-a urmat tatăl și a trăit acolo șase ani. În 1442, din motive politice, el și fratele său mai tânăr, Radu cel Frumos, au fost ceruți ca ostatici de către sultanul Murad al II-lea; Vlad al III-lea a fost ostatic până în 1448, iar fratele său până în 1462.

Această perioadă de captivitate a jucat un rol important în formarea și ascensiunea la putere a lui Vlad. Turcii l-au eliberat, în 1447, după moartea tatălui său - asasinat la comanda lui Vladislav al II-lea, rival la tronul Țării Românești. Tot atunci, Vlad a aflat și de moartea fratelui său mai mare, Mircea, torturat și îngropat de viu de boierii din Târgoviște.

Conform legendei, atunci a fost momentul în care soția lui Vlad, pentru a scăpa de temnița turcească, s-a sinucis aruncându-se de pe o creastă înaltă - o scenă exploatăată de Francis Ford Coppola în filmul Bram Stoker's Dracula. Vlad a reușit să scape asediului fortăreței sale, folosind un pasaj secret prin munte.

Ajutat de câțiva țărani din satul Arefu, a reușit să ajungă în Transilvania, unde s-a întâlnit cu regele Ungariei, Matei Corvin. Însă, Matei l-a arestat și l-a întemnițat în capitala Ungariei, Visegrad. Motivul arestului poate fi discutat, pentru că după unii istorici faptul că a fost direct dus la Budapesta este pus pe seama necesității lui Vlad de a fi protejat de sașii care voiau să îl omoare.

Vlad a fost recunoscut ca prinț al Valahiei pentru a treia oară în 1475, însă s-a bucurat de o perioadă foarte scurtă de domnie. A fost asasinat la sfârșitul lunii decembrie 1476.

Corpul său a fost decapitat și capul trimis sultanului, care l-a așezat într-o țepă, ca dovadă a triumfului asupra lui Vlad Țepeș. S-a emis ipoteza ca „Drăculea” ar fi fost îngropat la Mănăstirea Snagov, pe o insulă din apropierea Bucureștilor.

Examinările recente au arătat că „mormântul” lui Țepeș de la mănăstire conține doar câteva oase de cal datate din neolitic și nu rămășițele adevărate ale domnului valah.

După opinia reputatului istoric Constantin Rezachevici, mormântul acestuia ar fi pe locația mănăstirii Comana, ctitoria voievodului.

Compania Warner Bros dorește să colaboreze cu actorul Charlie Hunnam

Charlie Hunnam a încheiat cele șapte sezoane ale serialului "Sons of Anarchy" în anul 2014. De atunci, numele său a apărut în zvonuri pentru o serie de francize. În special, el ar fi avut șansa de a se alătura Universului Cinematic Marvel de mai multe ori.

Dar, până acum, actorul a refuzat să semneze pentru un nou rol. Recent, un nou raport susține că Warner Bros. "a ochit" britanicul pentru o altă franciză.

După ce Marvel și-a anunțat lista de filme pentru faza 4, au început să circule zvonuri conform cărora studioul ar fi vrut ca Hunnam să joace un rol în Eternals. Așa cum a raportat Cheat Sheet la acea vreme, sursele au susținut că Hunnam a fost disponibil să filmeze doar pentru câteva zile. Prin urmare, cameo-ul său era de așteptat să fie mic, nesemnificativ chiar.

În 2009, Hunnam era pe lista scurtă pentru rolul principal în filmul Thor, produs de către cei de la Marvel. El ar fi fost în discuții pentru a juca semizeul și chiar a făcut un test de ecran.

„Hunnam nu știa care este starea castingului, dar a spus că oamenii lui au vorbit cu Marvel”, a dezvăluit o sursă la acea vreme. „El crede că, de când Marvel a amânat data începerii filmărilor pentru Thor înapoi cu câteva

luni, studioul își ia timpul pentru a lua cea mai bună decizie pentru film”.

Mai târziu, Hunnam a confirmat că s-a întâlnit de șapte ori cu regizorul Kenneth Branagh. Dar, Chris Hemsworth a apărut în cele din urmă „din senin”, iar Hunnam spune că Branagh a răsuflat ușurat. Simțea că regizorul își găsisse în sfârșit Thorul.

Hunnam este un actor notoriu, extrem de discret, care rareori dezvăluie detalii despre proiectele sale viitoare.

El nu a spus nimic public în legătură cu rolul lui Johnny Cage, dar cu siguranță s-ar putea descurca. Tânărul de 41 de ani are o centură albastră în jiu-jitsu brazilian și s-a antrenat cu campionul și centura neagră Rigan Machado de gradul opt.

Zvonurile despre faptul că Hunnam ar fi jucat rolul ar trebui să fie luate cu un bob de sare chiar acum. Dar, producătorul Todd Garner speră că Johnny Cage va avea o „prezență reală” în cel de-al doilea film, după ce nu va apărea în primul film.

Charlie Hunnam este cunoscut mai ales pentru rolurile sale ca Jackson "Jax" Teller din seria FX Sons of Anarchy, pentru care a fost nominalizat de două ori la Premiul de televiziune Critics' Choice pentru cel mai bun actor.

Cântăreața Nicole Cherry va aduce pe lume o fetiță

Cântăreața este însărcinată la 22 de ani. De aproape trei ani, Nicole Cherry trăiește o frumoasă poveste de dragoste alături de Florin Popa, un bărbat care este mai mare cu opt ani decât frumoasa cântăreață. Cei doi sunt în culmea fericirii, căci vor deveni în curând părinți!

Nicole Cherry a lansat melodia „Scrie-mi pe suflet”, însoțită de un videoclip emoționant, prilej cu care care artista, de 22 de ani, a făcut și marele anunț este însărcinată. În videoclip apare și iubitul artistei, Florin.

„Lângă Florin am crescut și în brațele lui am devenit femeie. În ochii lui mi-am văzut tot viitorul și am simțit din prima clipă că e bărbatul vieții mele. De câteva luni, trăiesc toate sentimentele și emoțiile la intensitate dublă, pentru că le împart cu o inimioară care bate în tandem cu inima mea. Pentru că din inimile noastre s-a mai născut încă una. Am învățat ce e iubirea absolută. Semnat, mami și tati!”, a fost anunțul emoționant făcut de solistă, pe contul de Instagram. Nicole a postat și o poză sugestivă cu burtica de gravidă, din noul videoclip. Nicole Cherry a anunțat încă din luna ianuarie a

acestui că își dorește să devină mămică, și iată că visul artistei i s-a îndeplinit.

Nicole Cherry a anunțat pe rețelele de socializare că va avea o fetiță. Artista a ales un mod inedit de a face anunțul. A postat o fotografie în care apare alături de motanul ei, care la gât poartă o eșarfă cu mesajul: 'O să am o surioară'.

În dreptul imaginii ea a scris: „O să avem o cireșică”. În poza pe care a împărtășit-o fanilor, Nicole Cherry poartă o rochie care îi scoate în evidență burtica de gravidă. Cu un zâmbet larg pe buze, viitoarea mamă radiază de fericire.

Tati Westbrook a revenit pe YouTube

„Guru-ul” machiajului, Tati Westbrook, a fost complet tăcută pe rețelele sociale în ultimul an - până acum. Tati a luat o pauză de faimosul ei canal de YouTube, precum și de Instagram și Twitter, dar a anunțat pe 17 iunie că se „întoarce” oficial.

Tati a lipsit de pe rețelele de socializare timp de un an de zile după cearta publică pe care a avut-o cu Shane Dawson, James Charles și Jeffrey Star.

În mai, anul 2019, Tati l-a acuzat pe James Charles că i-a furat ideile, a răspândit minciuni false și a sedus bărbați heteroși, conform celor de Entertainment Tonight.

Cu toate acestea, Tati a încărcat un videoclip șters acum, intitulat „Breaking My Silence ...”, în iunie

2020, susținând că Shane și Jeffrey o „manipulasera” pentru a începe războiul cu James, per Insider. Clipul a fost eliminat de atunci, iar fondatorul GlamLifeGuru a luat o pauză de la postare. Din păcate, în acea perioadă, ea și soțul ei, James Westbrook, au fost acuzați de încălcarea contractului, neglijență gravă și instigare frauduloasă de către partenerul lor de afaceri, Clark Swanson. E! Știrile au raportat că Clark l-a dat în judecată pe cuplu în legătură cu gestionarea fostei lor linii, Halo Beauty.

Cu siguranță nu a fost un an ușor pentru Tati, dar ea a părut optimistă și pregătită pentru o nouă călătorie care să înceapă în noul ei videoclip YouTube.

